

[Clausager.]

til de faldende Sukkerpriser, indtil vi naar 28 Ø. pr. kg. Dér er Afgiften 2 Ø., og mere daler den ikke, saa Staten beholder altid noget. Til den anden Side fra Udgangspunktet, som er de 38 Ø. pr. kg, lader vi Afgiften stige gradvis, indtil Sukkerprisen naar 48 Ø., her vil den være 8 Ø., og her standser den Væksten.

Den er da lige saa stor som den nye Raasukkertold, og Roedyrkerne mister derved ganske Beskyttelsen. I det første Tilfælde faar Staten en mindre Indtægt end nu, i det sidste en større. Nedgangen i Statsafgiften lægges umiddelbart til Sukkerrogrundprisen, hvorved den vil kunne holdes ved ca. 1 Kr. 90 Ø. pr. 100 kg, saa længe Prisen paa Sukker ligger mellem 38 og 28 Ø. Ved fast Afgift vilde den derimod falde til 1 Kr. 40 Ø., naar Sukkerprisen er gaaet ned til 28 Ø. I Samklang hermed tages den forøgede Statsafgift ved Sukkerpriser fra 38 til 48 Ø. som et direkte Fradrag i Roernes Grundpris, der indenfor de nævnte Prisgrænser vil ligge mellem 1 Kr. 90 Ø. og ca. 2 Kr. 10 Ø., medens den med en ensartet fast Afgift vilde stige til 2 Kr. 40 Ø.

Nedsættelsen i Afgiften ved faldende Sukkerpriser er gjort noget større end Forhøjelsen af Afgiften ved stigende Sukkerpriser, altsaa Statskassens Chancer mindre end Roedyrkernes, hvilket harmonerer med, at Dyrekernes Beskyttelse kan helt forsvinde, medens Afgiften til Statskassen aldrig gaar under 2 Ø.

Som Sukkerprisen for Tiden ligger, vil der imidlertid blive Tale om en ret betydelig Indtægtsnedgang for Statskassen. Noget kan Statskassen vel nok ofre af Hensyn til Beskæftigelsen og Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden og maaske ogsaa af valuta-mæssige Grunde, men der maa vel være Grænser herfor, og vi ved jo af Erfaring, at Udgiftsforslag, der stiller større Krav til Statskassen, ikke er vel sete i denne Tid, hvis der samtidig ikke anvises Dækning. Derfor vil vi pege paa en Indtægtskilde for Staten, en Kilde, som staar i ret nær Forbindelse med det Forslag, vi her behandler.

Jeg sigter hermed til Afgiften af Chokolade- og Sukkervarer. I Rigsdagstidende for 1928—29, Tillæg A. Sp. 3419, findes et Lovforslag fremsat af daværende Finansminister N. Neergaard. Det gik ud paa at forhøje Afgiften paa 25 pCt. af Værdien af Chokolade- og Sukkervarer til 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af Værdien. Det blev ikke gennemført, da det viste sig, at denne øgede Statsskatteindtægt kunde undværes. Nu tager vi dette

Forslag op ved denne Lejlighed, da det forekommer os, at man i Stedet for at fordyre Forbruget af Sukker, som er en af vore Nødvendighedsartikler, dog langt hellere maa fordyre de forfinede eller forædlede Sukkervarer, der i nogen Grad bærer Luksuspræget, og ved Gennemførelsen af det foreliggende Forslag vilde de samme Genstande ogsaa faa en Prisforhøjelse, om end ikke saa stor natürligvis. Vi skubber altsaa Byrden ved denne Sukkerordning fra en Nødvendighedsartikel over paa en overflødig Artikel, hvad neppe nogen med Rette kan sætte sig imod i saa vanskelig en Tid som den nuværende.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne Forbruget af Sukker til Fabrikation af Kondensmælk. De 3 Ø.s Forhøjelse af Sukkerprisen ifølge det foreliggende Lovforslag vilde denne Fabrikation vist komme til at bære, da den vel neppe kan faa andet end Sukkertolden godtgjort ved Udførsel af Kondensmælk. Jeg spørger Ministeren herom. Den vil derimod efter vort Forslag i alt Fald gaa fri; det drejer sig ikke om Smaating, da der bruges ca. 8 Mill. kg Sukker aarlig til Fremstilling af kondenseret Mælk.

Forslaget af 1928—29 angaaende Forhøjelsen af Afgiften af Chokolade- og Sukkervarer er beregnet til at indbringe ca. 2 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men da Chokoladeafgiften sidste Aar har givet over 10 Mill. Kr., altsaa mere end før, vil den foreslaaede Forhøjelse antagelig give godt og vel 3 Mill. Kr.

Hvad en Ændring i Sukkerafgiften vil koste Staten i Øjeblikket, kommer bl. a. an paa, hvor meget Sukker der produceres her i Landet, og hvor meget der indføres. Sidste Aar, 1931, producerede vi kun 116 Mill. kg. Jeg har ikke set Tallet for Indførselen, men det vil sandsynligvis komme til at ligge mellem 60 og 70 Mill. kg, for saa vidt vi skal naa det sædvanlige Sukkerforbrug her i Landet, de godt 180 Mill. kg.

Regner vi med en Sukkerpris paa 29 Ø., som den er nu, skulde Afgiften nedsættes til 2,3 Ø. i Stedet for de nu gældende 5,7 Ø., Tab for Statskassen 3,4 Ø. pr. kg. paa 116 Mill. kg, i alt Tab 3,9 Mill. Raasukkertolden forhøjes fra 5,9 Ø. til 8Ø. Det vilde give en Merindtægt for Staten paa 2,1 Ø. pr. kg. af en Indførsel paa 65 Mill. kg, i alt 1,4 Mill. Samlet Tab for Statskassen 3,9 minus 1,4 lig 2,5 Mill. Kr., altsaa rigelig Dækning ved Forhøjelse af Afgiften paa Chokolade- og Sukkervarer.

Men saadan gaar det neppe. Det skulde i alt Fald ikke gerne gaa saadan. Hvis Produktionen af Sukker her i Landet sættes op til 140 Mill. kg, gaar Indførselen rimeligvis